

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלת לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: ledorot@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבת *8840 נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר. יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 2512 מגדלי ויטה בני ברק 5112401 או בפקס: 02-5605034 ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה:		שם פרטי:	
ברגל		רחל	

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה:		אמרגי	
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה:		רחל	
מקום לידה (ישוב, מחוז):		סנגיר	
שם פרטי של האב:		יצחק	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם פרטי ושם נעורים של האם:	
שם נעורים של האישה:		אין	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: רבט		אין	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		אין	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		רבט, סנגיר, מרוקו	
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		לא	
האם היית במחנות? אילו ומתי?		לא	
מקום השחרור:		אין	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לא	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: אין		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
שם האנייה (אם עלה בדרך הים): אין		שנת עליה: 1972	

משרד
החינוך וההשכלה
גבוהה

משרד החינוך וההשכלה
גבוהה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי להורי יצחק ושמחה אמרגי, יש לי שני אחים ואחיות, אני אחת לפני אחרון. נולדתי עם פרוץ המלחמה, לכן הייתה לי ילדות ממש קשה.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסגור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוגראט/תנועות נוער/מחנות/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

אספו אותנו למחנה ריכוז ובקושי ראיתי את הורי, היה מחסור גדול באוכל, היה קשה. היינו כבר מוכנית נפשית לכך שהגרמנים עוד רגע יכנסו אך במקום שהם יכנסו, נכנסו האמריקאים. את הרגע הזה אני זוכרת היטב, הם הביאו לנו סוכריות ואני ואחי רצנו לכביש להביא את הסוכריות הביתה. הייתה שמחה גדולה מאוד כי סוף סוף השתחררנו והיינו חופשיים.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

לאחר המלחמה התחלתי ללמד בבית ספר אזורי (גוי) וסיימתי את הלימודים בהצלחה. לאחר מכן התחלתי לימודי הוראה ובסוף התואר הראשון עברתי לפרוץ לשנה לסיים את התואר.

כל יום ראשון היו לנו ריקודים כמו בפריז, ויום אחד כשהייתי בת 20 הלכתי לשם עם חבר לכיתה שהביא את אחיו. אחיו ביקש ממני לרקוד עימו והסכמתי, ואז הוא אמר שהוא רוצה אותי. מאוד התפלאתי כי הוא היה אחד שיוצא עם בנות מגונדרות ואני הייתי מאוד פשוטה על אופנים בלי איפור בלי כלום. אבא שלי אמר לי לא לצאת איתו כי הוא ישבור לי את הלב אך יצאתי איתו והתחתנו והבאנו שלושה ילדים. אני הייתי מורה לצרפתית בתיכון, הכנתי תלמידים לבגרות. עברנו תחילה לצרפת אך נשארנו שם פחות משנה מכיוון שבעלי היה ציוני כי למד בבית ספר יהודי, והוא לא רצה שילדינו יגדלו עם נוצרים ויום אחד גם יתחתנו איתם.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהחלטנו לעלות לארץ, הגענו ישר לרחובות מכיוון שהייתה לבעלי עבודה עם אחיו, הם ניהלו ביחד מוסך ברחובות. אני רציתי להמשיך ללמד צרפתית אך המקום היחיד שחיפשו מורה לצרפתית היה באשדוד, התחלתי לעבוד שם אך ראיתי שהנסיעות ארוכות מידי ושאינו נוחשת את ילדי שהיו אז ממש קטנים הקטן היה רק, בין שנתיים וחצי.

לכן עזבתי את העבודה והלכתי ללמוד חינוך לגיל הרך בסמינר הקיבוצים וסיימתי בהצטיינות, התאהבתי בגיל הרך. לאחר סיום לימודי התחלתי לעבוד בגן ברחובות כך שיכלתי גם לעבוד וגם להיות עם ילדי כמו שצריך.

ילדי גדלו ונולדו לי עשרה נכדים ושלושה נינים. בעלי נפטר ב-1998.

רק כשיצאתי לפנסיה התחלתי לעסוק בתחביבים שלי שהם: פיסול, פסיפס, ציור, רקמה והתעמלות.

בתיכון במרוקו היה לי מורה שאני מאוד אוהבת שאמר לי משפט שנכנס לי עמוק ללב, משפט בצרפתית עלו גדלתי- "להתלונן ולבכות זו נבזות. תעשה באנרגיות את כל המטלות הארוכות והקבדות שלך תסבול ותמות בלי להתלונן", את המשפט הזה אני לוקחת כמוטו לחיים גם היום

משרד החינוך

משרד החינוך ומג"ח

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

אוסף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: ledorot@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840 נא למלא את הפרטים האישיים בנספח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר. יש לשלוח את הנספח בדואר: ת.ד. 2512 מגדלי ויטה בני ברק 5112401 או בפקס: 02-5605034 ניתן לסרוק את הנספח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: רחל	שם משפחה: ברגל
-----------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים: אמרי ז'י	בלועזית Emerguy	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: אמרי
תאריך לידה: 27/5/1940	מין: נ	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחל
ארץ לידה: מרוקו	בלועזית TANGER	מקום לידה (ישוב, מחוז): טנג'יר
שם פרטי ושם נעורים של האם: שמחה		שם פרטי של האב: יצחק
שם נעורים של האישה: ר'א	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): אין	
ארץ המגורים: מרוקו	בלועזית RABAT	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ר'א
חבר בארגון או בתנועה: א	מקצוע לפני המלחמה: אין	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: א
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ר'א / מרוקו / ארץ		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? א		
האם היית במחנות? אילו ומתי? א		
תאריך השחרור: —	מקום השחרור: —	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? —		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה? א
שם האנייה (אם עלה בדרך הים): —	שנת עליה: 1972	מקומות/מחנות בדרך לארץ: אין

משרד החינוך

משרד החינוך והשכלה

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: ledorot@pmo.gov.il פרטים נוספים ושאלות בטלפון כוכבית 8840 נא למלא את הפרטים האישיים בנוסח ולאשר בחתימתכם את פרסום הסיפור באתר. יש לשלוח את הנוסח בדואר: ת.ד. 2512 מגדלי ויטה בני ברק 5112401 או בפקס: 02-5605034 ניתן לסרוק את הנוסח ולהעבירו בדוא"ל בצמוד לשאלון.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: רחל	שם משפחה: ברגל
-----------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: אמרגי
תאריך לידה: 27/5/1940	מין: נ	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: רחל
ארץ לידה: מרקו	בלועזית	מקום לידה (ישוב, מחוז): סגיר
שם פרטי ושם נעורים של האם: שמה		שם פרטי של האב: יצחק
שם נעורים של האישה:		שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):
ארץ המגורים:	בלועזית	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור:	מקום השחרור:	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה:	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

מ.מ.מ.

מ.מ.מ. מ.מ.מ. מ.מ.מ.

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):

נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי להורי יצחק ושמחה אמרגני, יש לי שני אחים ואחיות, אני אחת לפני אחרון. נולדתי עם פרוץ המלחמה, לכן הייתה לי ילדות ממש קשה.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזבראס/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

אספו אותנו למחנה ריכוז ובקושי ראיתי את הורי, היה מחסור גדול באוכל, היה קשה. היינו כבר מוכנית נפשית לכך שהגרמנים עוד רגע נכנסים אך במקום שהם יכנסו, נכנסו האמריקאים. את הרגע הזה אני זוכרת היטב, הם הביאו לנו סוכריות ואני ואחי רצנו לכביש להביא את הסוכריות הביתה. הייתה שמחה גדולה מאוד כי סוף סוף השתחררנו והיינו חופשיים.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

לאחר המלחמה התחלתי ללמד בבית ספר אזורי (גוי) וסיימתי את הלימודים בהצלחה. לאחר מכן התחלתי לימודי הנדסה ובסוף התואר הראשון עברתי לפריז לשנה לסיים את התואר.

כל יום ראשון היו לנו ריקודים כמו בפריז, ויום אחד כשהייתי בת 20 הלכתי לשם עם חבר לכיתה שהביא את אחיו. אחיו ביקש ממני לרקוד עימו והסכמתי, ואז הוא אמר שהוא רוצה אותי. מאוד התפלאתי כי הוא היה אחד שיוצא עם בנות מגונדרות ואני הייתי מאוד פשוטה על אופנים בלי איפור בלי כלום. אבא שלי אמר לי לא לצאת איתו כי הוא ישבור לי את הלב אך יצאתי איתו והתחתנו והבאנו שלושה ילדים. אני הייתי מורה לצרפתית בתיכון, הכנתי תלמידים לבגרות. עברנו תחילה לצרפת אך נשארנו שם פחות משנה מכיון שבעלי היה ציוני כי למד בבית ספר יהודי, והוא לא רצה שילדינו יגדלו עם נוצרים ויום אחד גם יתחתנו איתם.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהחלטנו לעלות לארץ, הגענו ישר לרחובות מכיון שהייתה לבעלי עבודה עם אחיו, הם ניהלו ביחד מוסך ברחובות. אני רציתי להמשיך ללמד צרפתית אך המקום היחיד שחיפשו מורה לצרפתית היה באשדוד, התחלתי לעבוד שם אך ראיתי שהנסיעות ארוכות מידי ושאני נושטת את ילדי שהיו אז ממש קטנים הקטן היה רק בין שנתיים וחצי.

לכן עזבתי את העבודה והלכתי ללמוד חינוך לגיל הרך בסמינר הקיבוצים וסיימתי בהצטיינות, התאהבתי בגיל הרך. לאחר סיום לימודי התחלתי לעבוד בגן ברחובות כך שיכלתי גם לעבוד וגם להיות עם ילדי כמו שצריך.

ילדי גדלו ונולדו לי עשרה נכדים ושלושה נינים. בעלי נפטר ב-1998.

רק כשיצאתי לפנסיה התחלתי לעסוק בתחביבים שלי שהם: פיסול, פסיפס, ציור, רקמה והתעמלות.

בתיכון במרוקו היה לי מורה שאני מאוד אוהבת שאמר לי משפט שנכנס לי עמוק ללב, משפט בצרפתית עלו גדלתי- "להתלונן ולבכות זו נבזות. תעשה באנרגיות את כל המטלות הארוכות והקבדות שלך תסבול ותמות בלי להתלונן", את המשפט הזה אני לוקחת כמוטו לחיים גם היום

נא ספרי על קורותי לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי להורי יצחק ושמהה אמרגי, יש לי שני אחים ואחיות, אני אחת לפני אחרון. נולדתי עם פרוץ המלחמה, לכן הייתה לי ילדות ממש קשה.

נא ספרי על קורותי בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מהותרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך, בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברת המועצות):

אכפו אותנו למחנה ריכוז ובקושי ראיתי את הורי, היה מחסור גדול באוכל, היה קשה. היינו כבר מוכנית נפשית לכן שהגרמנים עוד רגע נכנסים אך במקום שהם יכנסו, נכנסו האמריקאים. את הרגע הזה אני זוכרת היטב, הם הביאו לנו סוכריות ואני ואחי רצנו לכביש להביא את הסוכריות הביתה. הייתה שמונה גדולה מאוד כי סוף סוף השתחררנו והיינו חופשיים.

נא ספרי על קורותי מנוס המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

לאחר המלחמה התחלתי ללמד בבית ספר אזרחי (גוי) וסיימתי את הלימודים בהצלחה. לאחר מכן התחלתי לימודי הוראה ובסוף התואר הראשון עברתי לפריז לשנה לסיים את התואר.

כל יום ראשון היו לנו ריקודים כמו בפריז, ויום אחד כשהייתי בת 20 הלכתי לשם עם חבר לכיתה שהביא את אחיו. אחיו ביקש ממני לרקוד עימו והסכמתי, ואז הוא אמר שהוא רוצה אותי. מאד התפלאתי כי הוא היה אחד שירצא עם בנות מגונדות ואני הייתי מאוד פשוטה על אופנים בלי איפור בלי כלום. אבא שלי אמר לי לא לצאת איתו כי הוא ישובד לי את הלב אך יצאתי איתו והתחתנו והבאנו שלושה ילדים. אני הייתי מורה לצרפתית בתיכון, הסבתי תלמידים לבגרות. עברנו תחילה לצרפת אך נשארו שם פחות משנה מכיון שבעלי היה ציוני כי למד בבית ספר יהודי, והוא לא רצה שילדינו יגדלו עם נוצרים ויום אחד גם יתחתנו איתם.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

כשהחלטנו לעלות לארץ, הגענו ישר לרחובות מכיון שהייתה לבעלי עבודה עם אחיו, הם ניהלו ביחד מוסך ברחובות. אני רציתי להמשיך ללמד צרפתית אך המקום היחיד שחיפשו מורה לצרפתית היה באשדוד, התחלתי לעבוד שם אך ראיתי שהנסיעות ארוכות מידי ושאני נוססת את ילדי שהיו אז ממש קטנים הקטן היה רק בין שנתיים וחצי.

לכן עזבתי את העבודה והלכתי ללמד הינוך לגיל הרך בסמינר הקיבוצים וסיימתי בהצטיינות, התאהבתי בגיל הרך. לאחר סיום לימודי התחלתי לעבוד בנן ברחובות כך שיכלתי גם לעבוד וגם להיות עם ילדי כמו שצריך.

ילדי גדלו ונולדו לי צערה נכדים ושלושה נינים. בעלי נפטר ב-1998.

רק כשיצאתי לפנסיה התחלתי לעסוק בתחביבים שלי שהם: פיסול, פסיפס, ציור, רקמה התעמלות.

בתיכון במרוקו היה לי מורה שאני מאוד אוהבת שאמר לי משפט שנכנס לי עמוק ללב, משפט בצרפתית עלו גדלתי- "להתלונן ולבכות זו נבזות. תעשה באנרגיות את כל המטלות הארוכות והכבדות שלך תסביל וחמות בלי להתלונן", את המשפט הזה אני לוקחת כמוטו לחיים גם היום.